

PISMA BRALCEV

KJE SO MEJE?

V Šiški so po vojni zgradili veliko blokov, v katerih živi veliko stanovalcev že več kot 25 let v istem stanovanju, z istimi sosedi. Medtem so se otroci teh stanovalcev poženili in tako se v teh blokkih razvija že tretja generacija.

Ko govorimo o otrocih in njihovem vedenju, navadno seveda dajemo za vzgled starejšo generacijo, ki ji je vojna vihra odvzela srečno otroštvo in ki večji del ni mogla uživati tega, kar je dano našim najmlajšim danes.

O šegavosti in nagajivosti otrok tokrat ne bi govorili — pred vsem tem še preradi zatismo oči. Ni pa seveda prav, kadar otroci prestopijo meje zmernosti, ali če povzročajo celo materialno škodo.

Kdo je pravzaprav kriv, če to počno? Ali brezbržnost staršev, ki jim je vseeno, kaj se dogaja pred vrati njihovega stanovanja, ali pa gre — bogvaruj — celo za kaj hujšega — recimo, da jim katera od »nagajivosti« do sosedov celo prav pride.

Na Obirski 9 je tako, pred kratkim, iz zaklenjene kleti izginil moped, kar pa ni bil prvi primer doslej. Pred »nagajivostjo« niso varna niti kolesa in ne nabiralniki nekaterih stanovalcev...

Smo na vzgojo povsem pozabili?

Marin Vilko

PTT in dinarčki

Odkar prejemam Javno tribuno, še nisem zasledil, da bi bilo kje kakršnokoli pisanje o telefonih na Brodu.

Na PTT sem vprašal leta 1976. Tedaj so zagotovili, da bomo dobili telefon v letu 1977. Avgusta ali septembra lani so rili po zemlji in napeljevali kable. Tudi na mojo hišo so že vstavili omarico za telefon in ko sem podpisoval pogodbo o odplačilu odškodnine za vstavljen omarico, so mi tudi zagotovili, da mi bo do konca leta 1977 v hiši že brnel telefon. Od vsega tega pa sedaj ni nič, pišemo pa že 1978. leto.

Potihoma se šušlja, da se bodo telefonski priključki precej podražili, menda čakajo samo še na odobritev. Če je samo to razlog, da ne priključijo, mislim, da je to velika packarija. Ljudje, željni telefona, bodo seveda plačali. V mošnjiček PTT pa bo padlo mnogo dinarčkov.

A. S., Brod

POMAGAJTE NAM!

Volitve so pred nami! Težave pa so v tem, da volilni imeniki še niso urejeni. Prebivalci Kosez v volilnem imeniku še niso porazdeljeni po ulicah. Preverite in uredite lastne kartone tako, da se bodo krajanje Kosez prijavljali tam (ulico), kjer dejansko bivajo. Opozoriti je potrebno referente v Mačkovi ulici, da so Koseze porazdeljene točno po ulicah.

Enako velja tudi za prebivalce individualnega dela Kosez, zato jih prosimo, da ne uporabljajo parcelnih števil, temveč registre v ulicah. Prebivalce terasastih blokov pa posebej opozarjamo, da je njihova ulica Ulica bratov Učakar porazdeljena po številkah blokov (nič več Podutiška cesta). Urejeni volilni imeniki nam bodo v pomoč pri odzivanju za registracijo dejanskih volitev. Vse to, kar vas prosimo, je tudi obveza vsakega krajana!

KS Koseze

DEZINFORMACIJA

Spoštovani!

Da ne boste še naprej dezinformirali vaših bralcev, vam sporočam, da je Miro Medvešek predsednik izvršnega odbora občinske kulturne skupnosti Ljubljana-Siška, ne pa predsednik občinske kulturne skupnosti, tako kot ste objavili na 14. strani Javne tribune št. 148 iz decembra 1977.

Tovariško vas pozdravljamo!

Vaš bralec

»VESELI TOBOGAN« V KRAJEVNI SKUPNOSTI

Po številnih gostovanjih širom Slovenije se je pot »Veselega tobogana« tokrat ustavil v krajevni skupnosti Guncle — Male Vižmarje. Nič posebnega — boste rekli, saj te prireditve potekajo že dobrih 15 let. Kljub upravičenemu ugovoru pa gre v tem primeru le za majhno posebnost. Doslej je »Veseli tobogan« gostoval le po šolah, tokrat pa ga je v goste povabila kulturna komisija pri krajevni skupnosti Guncle — Male Vižmarje. K sodelovanju je bilo povabljenih veliko število mladih izvajalcev. Sodelovali so: učenci OŠ Alojz Kebe, OŠ Franc Rozman-Stane iz Šentvida, gojenci glasbene šole Franc Šturm iz Šentvida, cicibani VVZ Reke Dragarjeve ter pevsko instrumentalna skupina »Grlice« iz KS Guncle, Stanežiče-Medno. Prireditev je dobro uspela, zato se zahvaljujemo vsem sodelujočim, še posebno tistim, ki so jo pripravili.

(Foto: M. Šušteršič)
Jožica Petrovič
Andrej Mrak

Naša najstarejša občanka 100. rojstni dan

Marija Zorman — »Tanja« iz ulice Majde Vrhovnikove 20 bo 2. februarja letos dopolnila 100 let. Naša najstarejša občanka živi pri sinu Pavletu, ki skupaj s snaho Jožico in vnukom Tomažem vzorno skrbijo zanjo.

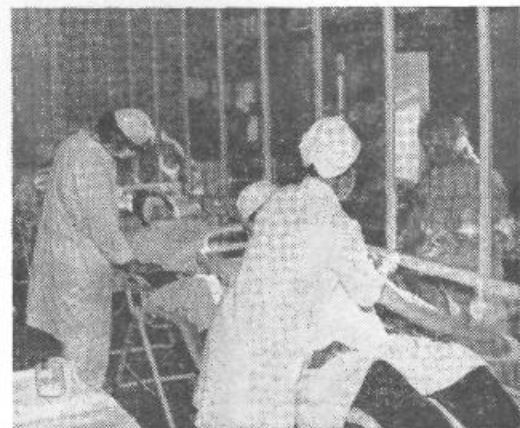

Marija je bila rojena v Stari Loki, z desetimi leti je šla služiti h kmetu, nato je 24 let delala v tovarni cikorijske, sedanji Kolinski. Vsekozi je zelo rada delala. Z možem, ki je bil zelo revolucionaren, sta se udeležila stavke železničarjev na Zaloški cesti, sodelovala pa je tudi v številnih udarniških akcijah.

Marija je še vedno pri zdravju, le vid in sluh sta ji opešala. Tako ji je zveza z zunanjim svetom le še tranzistor. Še vedno je zelo živahna, posebno pa je vesela in hvaležna obenem, za skrb, ki jo ji izkazujejo domači.

Čestitkam ob visokem življenjskem jubileju se pridružuje tudi naše uredništvo. Še na mnogo let!

Zgledni krvodajalci

Krvodajalskih akcij v mesecu januarju se je udeležilo veliko število naših delovnih ljudi in krajanov, ki so s svojim humanim dejanjem rešili prenekatero življenje. Zadnje akcije so se udeležili tudi sekretar komiteja občinske konference ZKS Franc Hribar, predsednik OK SZDL Stanko Hvale in predsednik OS Zveze sindikatov Slavko Krušnik.